

Vt. febr. 24. 59.

1146

Tekintetes Ur!

Ideje megtörniöm vétkes hallgatásomat, s előzői is
megköszönöm a Tekintetes Urnak azon fi-
ves figyelmét, miszerint akad. kétsős megvá-
lasztatáson, meg az nap velem tudatni si-
etett, a mit úgy tekintek, mint irántam
becses hajlamának újabb tanújelét.

Akkor nem vártatottam. Mert noha a
szállongó hír után e kitüntetés rám néve
nem volt meglepő, sohaig nem tudám magamat
elkötörni, mit tegyek. Igen jól értem, hogy ed-
digi összes irói működésen ily polt elfogadá-
sára nem jogosít, s csak a jövő munkásság re-
ményében volna szabad elfoglalom a helyet,
hol előttem egy Vörösmarty seb. állt. De éppen e
jövő munkásság az, mely felől, a mint most ér-
tem magamat, kétségbe vagyok esve. Semmi tu-
dása már-már lemondásra birt; de végre győzött
a meggondolás, melyet hivatalos válasszonban is ér-
tek, hogy t. i. éretlenség s rossz akarat ily lépésben
demonstrációt látna a kineverő hatalom, sőt talán
maga az academia ellen. Mert hallottam, hogy sok
a szájaló Pesten, kik egyet-máséra mincsevel meg-
elégedve a választásokkal: hogy eret nevemet hur-
colják, az nem akartam.

Eszerint én, mint affele „Académicien malgré lui”
 hihetően csak majd az utolsó közt foglalkatom el fé-
 kezet. Időm nagy részét az iskola vérsi igénybe, s fe-
 jem xig: talán el sem készülhetek a nagy sünidőig.
 Mindarattal oly megbízást, mi erőmet nem mülja, minden-
 kor hívesen teljesítek.

És most egy hivatalos kérevel xárom leveleket.
 A Bánk-ház írja, e sünmü első kiadásának első részében
 hivatalosik valamily novellára, melyet Müller után Ose-
 ry ur magyarított. En' ezt soha sem láttam, Ose-ry ur
 kileletét sem tudom. Sziveskedjél Kegyed e novellát
 — tárgya Bánk — ha ilyesmire emlé'zerik, az acad. vagy
 egyesemi könyvtárában fölkerestetni és használni,
 soursa, mikélyt lehetőséges, elrűdeni; a neimetés
 magyart, — vagy legalább egyiket.

Időrabló soraimért bocsánatos kérve, híves
 üdvözléssel maradok

A Tekintetes urnak

Nagy-Kőrös, febr. 23. 1859.

MAGYAR
 TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
 KÖNYVTÁRA

aláíratos szolgálja
 AranySáros

Tekintetes ur!

Szeret a pályaművel, iderai vitelményemmel,
 együtt, vörantildeni. Az iskolai lapsz.,
 cím jelentés, egy tanítványok közül,
 s más ügyi elfoglaltságuk, melyekből
 magam is nem mentesem, alig enged
 lehet időm az olvasásra. Pedig, mond,
 haom, a világra's nem könyvü vele,
 csupán few csatában, hogy az első beölt,
 mány kéféred belöle. Kém kereshetném
 vöralt megamórt - léi vagy három hon
 olvasás nem megimán, s vörít islatlan,
 vörflécsé legtelésre hiányosa s kedve, erö
 rdi.

Képfőnt s bürös, vörös s főrös
 s nem nem itém, hogy megfőntem s
 pályásem. En obfőntem legfőntem, de
 mi háfőnt! vörít sőt nyugodrom.

Legfőntje legfőnt legfőnt sőt vörít,
 sémel, s mindenkor sőt vörít sőt vörít,
 sőt vörít.

At Kőrös, márc 26. 1859

Aláírás
 J. J. J. J. J.

i"
 fe"
 fe"
 iig.
 sen"
 bau
 se"
 ur
 ié
 rag
 e"
 ives
 ja

